

UCHWAŁA NR XVIII/122/04
RADY MIASTA SIEMIATYCZE

z dnia 3 czerwca 2004 r.

**w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta
Siemiatycze.**

Na podstawie art. 18, ust. 2, pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568) oraz art. 20, ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, zm. z 2004 r. Nr 6, poz. 41) i art. 7 ust. 1. ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1266) uchwała się, co następuje:

§ 1. Uchwała się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części miasta Siemiatycze obejmujący system rurociągów naftowych, składający się z istniejących nitek oraz projektowanej III nitki rurociągu naftowego DN 800 z towarzyszącą infrastrukturą, składający się z:

- 1) części tekstowej planu stanowiącej treść niniejszej uchwały;
- 2) załączników do niniejszej uchwały, to jest:
 - a) części graficznej planu, w postaci rysunku w skali 1: 2 000 – załącznik nr 1,
 - b) stwierdzenia zgodności planu ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Siemiatycze – załącznik nr 2,
 - c) rozstrzygnięcia w sprawie zgłoszonych uwag w trakcie wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu – załącznik nr 3,
 - d) programu realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, wynikających z planu, należących do zadań własnych miasta – załącznik nr 4.

DZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

§ 2. 1. Plan obejmuje obszar części miasta Siemiatycze, stanowiący pas o długości 3600 m i szerokości w granicach stref bezpieczeństwa od skrajnych nitek rurociągu naftowego, z oznaczeniem na rysunku planu, przebiegający przez południową część miasta Siemiatycze, w którym znajduje się system rurociągów naftowych z istniejącymi nitkami rurociągów oraz projektowana III nitka rurociągu naftowego DN 800 z towarzyszącą infrastrukturą.

2. Przedmiotem planu są:

- 1) przeznaczenie terenów, linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania oraz przebiegi tras infrastruktury technicznej:
 - a) trasy systemu rurociągów naftowych, oznaczone na rysunku planu symbolem **r.n.**,
 - b) tereny wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczone na rysunku planu symbolem **WS**,

- c) tereny tras komunikacyjnych, oznaczone na rysunku planu symbolem **KD**,
 - d) trasy linii elektroenergetycznych SN 15 kV, oznaczone na rysunku planu symbolem **e**,
 - e) trasy telekomunikacji, oznaczone na rysunku planu symbolem **t**,
 - f) trasy gazociągów wysokiego ciśnienia, oznaczone na rysunku planu symbolem **g**,
 - g) tereny rolne, oznaczone na rysunku planu symbolem **RP, RZ i N**,
 - h) tereny leśne, oznaczone na rysunku planu symbolem **ZL**;
- 2) zasady i warunki zagospodarowania terenów:
- a) zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - b) zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
 - c) zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
 - d) wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
 - e) parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy,
 - f) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych,
 - g) szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym,
 - h) szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy,
 - i) zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
 - j) sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów,
 - k) granice obszarów wymagających przekształceń lub rekultywacji;
- 3) ustalenia pozostałe:
- a) przedsięwzięcia obrony cywilnej,
 - b) zasady ochrony przeciwpożarowej,
 - c) przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze,
 - d) stawka procentowa, na podstawie której ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717).
3. Ustalenia planu nie przypisane określonej symbolowi dotyczą całego obszaru opracowania.

§ 3. Oznaczenia graficzne umieszczone w legendzie na rysunku planu są obowiązującymi ustaleniami planu.

§ 4. Ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o:

- 1) planie – należy przez to rozumieć ustalenia planu (tekstowe i rysunkowe) określonego w § 1 uchwały, o ile z treści przepisu nie wynika inaczej;
- 2) uchwale – należy przez to rozumieć niniejszą uchwałę Rady Miasta, o ile z treści przepisu nie wynika inaczej;
- 3) przepisach szczególnych i odrębnych - należy przez to rozumieć przepisy ustaw z przepisami wykonawczymi;
- 4) rysunku planu – należy przez to rozumieć rysunek planu przedstawiony na mapie w skali 1: 2 000, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały;
- 5) przeznaczeniu podstawowym – należy przez to rozumieć takie przeznaczenie, które powinno przeważać na danym terenie, wyznaczonym liniami rozgraniczającymi;
- 6) przeznaczeniu dopuszczalnym – należy przez to rozumieć rodzaje przeznaczenia inne niż podstawowe, które uzupełniają lub wzbogacają przeznaczenie podstawowe;
- 7) terenie – należy przez to rozumieć teren o określonym rodzaju przeznaczenia podstawowego, opisanego w tekście planu oraz wyznaczonego na rysunku planu liniami rozgraniczającymi;
- 8) urządzeniach infrastruktury technicznej – należy przez to rozumieć urządzenia z zakresu zaopatrzenia w wodę, odprowadzenia ścieków, elektroenergetyki, gazownictwa, ciepłownictwa, telekomunikacji;
- 9) tymczasowym użytkowaniu i zagospodarowaniu terenów – należy przez to rozumieć dopuszczenie możliwości określonego sposobu użytkowania terenów do czasu wykorzystania terenu zgodnie z zapisem planu o jego przeznaczeniu.

DZIAŁ II

PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE

ROZDZIAŁ 1

Przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania

§ 5. 1. Ustala się system rurociągów naftowych, obejmujący:

- 1) istniejący rurociąg naftowy DN 610 i DN 630 , oznaczony na rysunku planu symbolem **1 r.n. DN 610 i 2 r.n. DN 630**;
- 2) istniejący rurociąg naftowy DN 820, oznaczony na rysunku planu symbolem **3 r.n. DN 820**;
- 3) projektowaną III nitkę rurociągu naftowego DN 800 oznaczoną na rysunku planu symbolem **4 r.n. DN 800**;
- 4) infrastrukturę towarzyszącą rurociągom naftowym, w tym linię telekomunikacyjną bez oznaczenia na rysunku planu, mieszczącą się w granicach stref bezpieczeństwa od rurociągów naftowych.

2. Dopuszcza się likwidację nieczynnych, wyłączonych z eksploatacji rurociągów naftowych.

3. System rurociągów naftowych, o którym mowa w ust. 1 stanowi pas terenu o długości 3600 m i szerokości w granicach stref bezpieczeństwa jak na rysunku planu, przebiegający przez południową część miasta.

4. Ustala się strefę bezpieczeństwa o szerokości jak na rysunku planu (25 m od projektowanej III nitki rurociągu oraz w odległości 22,5 m od istniejącego skrajnego rurociągu).

5. System rurociągów naftowych, o którym mowa w ust. 1 przebiega przez następujące działki nr geodezyjne: 3272, 3273/1, 3273/2, 3268, 3098, 3099, 3101, 3095, 3055, 3056, 3057, 3051, 3019/2, 3020, 3021, 3022, 3028, 2982, 2984/3, 2984/2, 2984/4, 2985, 2986, 3782, 2987, 2948, 2944, 2943, 2945, 2946, 3104/1, 3104/2, 3106, 3107, 3108, 3109, 3110, 3111, 3401, 3790, 3370, 3367/3, 3378, 3371, 3789, 3433, 3450/2, 3451/2, 3452/2, 3453/2, 3454/2, 3526/1, 3506/2, 3505/2, 3504/2, 3503/2, 3502/2, 3501/1, 4003, 3567, 3568, 3569, 3570, 3557, 3607, 3606, 3605/1, 3604, 3605/2, 3652, 3686, 3687, 3688, 3708, 3710, 3709.

6. Powierzchnie gruntów rolnych i leśnych, przeznaczonych w planie na cele nierolnicze i nieleśne, związane z budową i eksploatacją systemów rurociągów naftowych określa § 24.

§ 6. Ustala się tereny wód powierzchniowych śródlądowych, w tym rzeki Kamionki, oznaczone na rysunku planu symbolem **WS**.

§ 7. 1. Ustala się tereny z przeznaczeniem pod drogi, oznaczone na rysunku planu symbolem **KD**.

2. W ramach terenów, o których mowa w ust. 1 ustala się:

- 1) tereny istniejącej drogi krajowej S 19 Białystok – Siemiatycze - Lublin, oznaczonej na rysunku planu symbolem **1 KD**;
- 2) tereny istniejącej drogi wojewódzkiej nr 640 (Anusin) – Radziwiłłówka – granica państwa, oznaczonej na rysunku planu symbolem **3 KD**;
- 3) tereny istniejącej drogi powiatowej Siemiatycze (ul. Kościuszki) – Turna Duża, oznaczonej na rysunku planu symbolem **4 KD**;
- 4) tereny istniejących dróg rolniczych, oznaczonych symbolem **KR**.

§ 8. Utrzymuje się istniejące trasy linii elektroenergetycznych, oznaczone na rysunku planu symbolem e **SN 15 kV** oraz linii WN 110 kV, a także linii nn 0,4 kV.

Ponadto, dopuszcza się w skrzyżowaniach z rurociągami naftowymi budowę nowych, oraz przebudowę istniejących linii elektroenergetycznych, w tym ze zmianą tras linii – na zasadach określonych w § 20.

§ 9. Utrzymuje się trasy istniejącej sieci gazowej, oznaczonej na rysunku planu symbolem **g 100**.

§ 10. Utrzymuje się istniejące trasy linii telekomunikacyjnych, oznaczone na rysunku planu symbolem **t**. Dopuszcza się przebudowę i zmianę tras linii telekomunikacyjnych.

§ 11. 1. Wyznacza się tereny rolne oznaczone na rysunku planu symbolami **RP**, **RZ** i **N**, których podstawowym przeznaczeniem są:

- 1) uprawy polowe, oznaczone symbolem **RP**;
- 2) łąki i pastwiska, oznaczone symbolem **RZ**;
- 3) nieużytki, oznaczone symbolem **N**.

2. Zasady zagospodarowania terenów rolnych określa § 14.

§ 12. 1. Wyznacza się tereny leśne oznaczone na rysunku planu symbolem **ZL**.

2. Na terenach, o których mowa w ust. 1 ustala się zagospodarowanie terenów według art. 3, ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. Nr 101, poz. 444, z późn. zm.) oraz art. 2. ust. 2 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1266) o ile zagospodarowanie to jest zgodne z § 14 uchwały.

ROZDZIAŁ 2

Zasady i warunki zagospodarowania terenów

§ 13. Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, a także szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, z uwagi na linowy charakter inwestycji, która narusza ład przestrzenny jedynie w okresie jej realizacji, zaś po jej zakończeniu nie ingeruje w zmiany tego ładu, zasady odnoszące się do tego problemu dotyczą ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, co zostało sprecyzowane w § 14.

§ 14. Ustala się zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, a także szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakazy zabudowy w sposób następujący:

1. Obszar objęty planem położony jest w części w Obszarze Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu”, utworzonym ze względu na unikalne walory przyrodniczo-krajobrazowe uchwałą Nr XII/84/86 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 29 kwietnia 1986 r. (Dz. Urz. Województwa Białostockiego Nr 12, poz. 128) potwierdzonym rozporządzeniem nr 7/98 Wojewody Białostockiego z dnia 20 maja 1998 r., obejmującego część gmin: Siemiatycze, Siemiatycze i Drohiczyn, którego celem jest ochrona terenów posiadających wysokie walory krajobrazowe, wypoczynkowe i przyrodnicze, przed ich zniszczeniem bądź utratą.

Do ogólnych zasad zagospodarowania i wykorzystania obszaru, które należy stosować w niniejszym planie jest uzgadnianie z Wydziałem Środowiska i Rolnictwa Podlaskiego Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku projektów działań gospodarczych mogących wywrzeć istotny wpływ na walory przyrodnicze i krajobrazowe obszaru.

2. Ustala się zasady ochrony i kształtowania terenów:

- 1) przyjmuje się podstawowe zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego ustalone w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Siemiatycze”, z uwzględnieniem szczególnych zasad dotyczących zagospodarowania strefy bezpieczeństwa określonych w ust. 3:

2) ustala zasady kształtowania zagospodarowania sieci dolin rzecznych:

a) podstawowe kierunki zagospodarowania to:

- zachowanie funkcji i walorów środowiska ekologicznego,
- ochrona przed zainwestowaniem i degradacją sanitarną;

b) w celu realizacji kierunków wymienionych w pkt 1 przyjmuje następujące ustalenia:

- utrzymuje się dotychczasowy sposób użytkowania terenów jako ciągów naturalnej zieleni łąkowo-pastwiskowej z lokalnymi skupiskami wysokiej zieleni łąkowej bez możliwości ich przekształcania w grunty orne,
- zakazuje się wykonywania prac ziemnych naruszających w sposób istotny rzeźbę terenu i układ stosunków wodnych,
- zakazuje się odprowadzania ścieków sanitarnych (nie oczyszczonych i oczyszczonych) w ilości, która nie pozwala na utrzymanie odpowiedniej (planowanej) klasy czystości wód poszczególnych odbiorników,
- zakazuje się lokalizacji i realizacji wszelkiej zabudowy, w tym zakładania i budowy stacji paliw;

3) ustala się zasady kształtowania zagospodarowania lasów:

a) podstawowe kierunki zagospodarowania obszarów leśnych:

- ochrona walorów przyrodniczych i użytkowych,
- utrzymanie trwałości i ciągłości przestrzennej funkcjonowania lasów w ramach systemu ekologicznego gminy, powiatu i województwa;

b) w celu realizacji kierunków wymienionych w pkt 1 przyjmuje się następujące ustalenia:

- zachowuje się lasy jako element krajobrazu naturalnego,
- należy prowadzić gospodarkę leśną zgodnie z ustaleniami planów urządzenia lasów, uwzględniających zasadę powszechnej ochrony, trwałości utrzymania ciągłości użytkowania oraz dostosowania do ustalonych w planie funkcji i form użytkowania, niezależnie od struktury własności lasów,
- zakazuje się wszelkiej zabudowy;

4) ustala się zasady ochrony krajobrazu kulturowego i powierzchni ziemi:

Krajobraz na terenach objętych planem, jako fizjonomiczny wyraz cech i procesów przyrodniczych ma charakter otwarty, tj. mało zurbanizowany. Występują następujące typy krajobrazu:

a) krajobraz rolniczy – łąki, pola, zadrzewienia śródpolne,

b) krajobraz naturalnych dolin rzecznych (dolina Kamionki) z zadrzewieniami i zakrzaczeniami, z roślinnością łąkową,

c) krajobraz leśny – we wschodniej i centralnej części plan zwarte obszary leśne, będące fragmentami większych kompleksów.

W celu ochrony istniejącego krajobrazu i powierzchni ziemi ustala się następujące zasady:

- a) zakazuje się zabudowy na terenach planu,
- b) należy zrehabilitować w kierunku leśnym tereny nieużytków leśnych, położonych poza pasem eksploatacji rurociągów naftowych,
- c) nie należy wyznaczać wysypisk odpadów komunalnych,
- d) należy chronić istniejący krajobraz przed zmianami poprzez przywrócenie terenu do pierwotnego stanu po zakończeniu inwestycji.

5) ustala się zasady ochrony wód powierzchniowych i podziemnych:

- a) szczegółowe zasady ochrony wód określają przepisy ustawy Prawo wodne,
- b) ścieki wprowadzane do wód lub do ziemi winny spełniać warunki określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz wprowadzaniu substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. Nr 212, poz. 1799),
- c) należy mieć na uwadze potencjalne zagrożenia dla wód powierzchniowych i podziemnych, wynikające:
 - z negatywnego wpływu działalności związanej z produkcją rolną (nawozy sztuczne),
 - z ewentualnej awarii rurociągów;
- d) przy projektowaniu i wykonawstwie robót w obrębie systemu rurociągów należy mieć na uwadze istniejące urządzenia melioracyjne poprzez zachowanie następujących zasad:
 - pod rzekami projektowany rurociąg podziemny powinien być wykonany na głębokości co najmniej 1,5 m poniżej dna, a w przypadku, jeśli koryto rzeki wskutek zamulenia byłoby płytsze niż 1,5 m, głębokość ta powinna wynosić nie mniej niż 3,0 m od powierzchni brzegu (odległość między rzędną dna lub brzegu a górną krawędzią obciążników betonowych),
 - pod rowami i innymi ciekami, w tym również nieuregulowanymi, głębokość założenia rurociągu powinna wynosić co najmniej 1,0 m poniżej dna, a w przypadku cieków płytszych niż 1,0 m. Zachować głębokość (do górnej krawędzi obciążników betonowych) nie mniej niż 2,0 m od powierzchni brzegu,
 - lokalizację w przypadku kolizji projektowanego obiektu liniowego podziemnego z istniejącymi rurociągami drenarskimi należy uzgodnić z Wojewódzkim Zarządem Melioracji i Urzędzeń Wodnych w Białymstoku, Przedstawicielstwo w Bielsku Podlaskim prowadzącym ewidencję urządzeń melioracyjnych oraz oznaczyć je wyraźnie na mapach we wszystkich egzemplarzach projektu budowlanego,
 - w świetle art. 122, ust. 1, pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115, poz. 1229 z późn. zm.) na wykonanie urządzeń wodnych należy uzyskać pozwolenie wodno prawne. Przepisy te stosuje się również (art. 9, ust. 2, pkt. 1d) do prowadzonych przez wody obiektów liniowych, w tym przypadku rurociągów, krzyżujących się z otwartymi ciekami wodnymi,
 - na rozwiązanie kolizji przewidywanego rurociągu z urządzeniami melioracyjnymi należy wykonać odpowiednią dokumentację (koncepcja, projekt, a w przypadkach gdzie występuje obowiązek uzyskania pozwolenia wodnoprawnego – dodatkowo operat wodnoprawny). Dokumentację tą, opracowaną przez uprawnione osoby, przedłożyć do uzgodnienia w Wojewódzkim Zarządzie Melioracji i Urzędzeń

Wodnych w Białymstoku, z tym, że dokumentację dotyczącą kolizji z urządzeniami melioracji szczegółowych przedłożyć łącznie z opiniami właściwych gminnych spółek wodnych,

- stronami w postępowaniu przy wydawaniu decyzji administracyjnych dotyczących wykonania rurociągu w obrębie urządzeń melioracyjnych są, w przypadku urządzeń melioracji podstawowych (rzeka Kamionka) - Wojewódzki Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Białymstoku, zaś w przypadku urządzeń melioracji szczegółowych (rowy, drenowanie użytków rolnych) – właściwe gminne spółki wodne;

6) ustala się zasady ochrony powietrza atmosferycznego i ochrony środowiska przed hałasem i wibracjami:

- a) obowiązują przepisy zawarte w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu, alarmowych poziomów niektórych substancji w powietrzu oraz marginesów tolerancji dla dopuszczalnych poziomów niektórych substancji (Dz. U. Nr 87, poz. 796) oraz w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 5 grudnia 2002 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2003 r. Nr 1, poz. 12),
- b) głównym źródłem zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego jest ruch kołowy na drogach krajowych nr 19 i 62 oraz wojewódzkiej nr 640,
- c) obowiązują normy dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zawarte w tabelach 1 i 2 stanowiących załącznik do rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 13 maja 1998 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 66, poz. 436).

3. Szczególne zasady ochrony i kształtowania terenów w strefie bezpieczeństwa:

- 1) w strefie bezpieczeństwa nie istnieją przeciwwskazania do dalszego rozwoju infrastruktury związanej z transportem ropy, w związku z tym dopuszcza się zmianę przeznaczenia gruntów dla rozwoju tej funkcji;
- 2) wewnątrz strefy zakazuje się wznoszenia wszelkich budowli nie związanych z rurociągami oraz składowania materiałów palnych;
- 3) wyklucza się możliwość zalesiania gruntów oraz wprowadzania sadów, na terenach wycinki leśnej przez które przebiegają rurociągi dopuszcza się prowadzenie plantacji drzew iglastych do osiągnięcia przez nie wieku 10 lat;
- 4) na terenach rolnych i w gruntach leśnych dopuszcza się nasadzenia pojedynczych drzew w odległości min. 5 m od skrajnych rurociągów;
- 5) utrzymuje się dotychczasowy sposób użytkowania użytków zielonych z wykluczeniem ich przekształcania w grunty orne.

§ 15. Ustala się zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

1. Przeznacza się do ochrony konserwatorskiej o charakterze nadzoru ścisłego oraz nadzoru strefowego następujące stanowiska archeologiczne oraz odcinki inwestycji, oznaczone na rysunku planu symbolem **1 AR**, obejmujące odcinek o całkowitej długości około 1150 m, przebiegający przez dolinę rzeki Kamionka, wraz z jej stokiem oraz krawędzią doliny, w tym:

- 1) na odcinku o długości 830 m od drogi oznaczonej numerem 3557 do krawędzi rzeki Kamionka, obejmującym działki nr geodezyjne: 3453/2, 3504/2, 3503/2, 3502/2, 3501/1, 3568, 3569;
- 2) na odcinku o długości 320 m od zachodniej krawędzi ul. 11 Listopada z kierunku zachodnim do wysokości drogi polnej, oznaczonej numerem 2948, obejmującym działki nr geodezyjne: 2945, 3104/1, 3104/2, 3106.

Ponadto należy mieć na uwadze możliwość natrafienia na ślady osadnictwa pradziejowego oraz historycznego w dolinie rzeki Kamionka, która była bardzo dogodnym miejscem do lokowania tegoż osadnictwa.

2. Zakres prac na stanowiskach i odcinkach rurociągu naftowego przeznaczonych do nadzorów strefowych obejmuje:

- 1) nadzór archeologiczny nad wstępnymi pracami ziemnymi (odhumusowaniem pasa terenu przeznaczonego pod budowę);
- 2) rozpoznanie powierzchniowe odhumusowanego pasa terenu;
- 3) przeprowadzenie badań wykopaliskowych na obiektach (stanowiskach) archeologicznych i historycznych ujawnionych w trakcie nadzorów.

§ 16. Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych na obszarze planu nie występują.

§ 17. Parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy na obszarze planu nie występują.

§ 18. Granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych – problemy na obszarze planu nie występują.

§ 19. W zakresie szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości, z uwagi na specyfikę planu nie występuje potrzeba regulacji stosunków własnościowych. Scaleń i podziałów nieruchomości można dokonywać zgodnie z ustawą o gospodarce nieruchomościami.

§ 20. Ustala się następujące zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

Podstawowe zasady budowy projektowanego systemu rurociągów naftowych zawiera rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2000 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi dalekosiężne do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie. Najważniejsze z nich to:

- 1) rurociągi powinny być prowadzone po trasach zbliżonych do linii prostych;

- 2) trasa rurociągu powinna być łatwo dostępna o każdej porze roku dla ciężkiego sprzętu mechanicznego;
- 3) ustala się strefę bezpieczeństwa dla terenu rurociągów o szerokości jak na rysunku planu, z tym że od projektowanej III nitki rurociągu DN 800 w odległości 25 m, natomiast od istniejącego skrajnego rurociągu w odległości 22,5 m;
- 4) w granicach strefy bezpieczeństwa dopuszcza się użytkowanie terenu według istniejącego przeznaczenia, bez prawa wznoszenia obiektów budowlanych i składowania materiałów palnych;
- 5) rurociągi powinny być ułożone w ziemi, aby przykrycie wynosiło:
 - a) 1 m na gruntach użytków rolnych,
 - b) 1,1 m na bagnach i gruntach torfowych;
- 6) przy skrzyżowaniu rurociągu naftowego z rurociągiem gazowym, rurociąg gazowy powinien znajdować się nad rurociągiem naftowym;
- 7) w przypadku skrzyżowania się rurociągu z linią kablową, rurociąg należy ułożyć pod kablem w odległości 0,8 m od kabla, kabel zaś należy zabezpieczyć stalową rurą ochronną wystającą co najmniej 2 m poza obrys rurociągu z każdej strony;
- 8) przy przechodzeniu przez obszary gruntów zdrenowanych lub nawadnianych przy użyciu deszczowni rurociąg należy ułożyć co najmniej 0,5 m pod siecią sączków drenarskich i rurociągów deszczownianych;
- 9) przy współbieżnym prowadzeniu rurociągu z rurociągami o różnym przeznaczeniu oraz z kablami energetycznymi telekomunikacyjnymi, osiowa odległość od tego rurociągu do sąsiedniego rurociągu lub kabla nie powinna być mniejsza niż 8 m. Nie dotyczy to kabla związanego z pracą rurociągu, gdzie minimalna odległość może wynosić 5 m;
- 10) odległość pomiędzy osiami równolegle układanych rurociągów powinna wynosić o najmniej 1 m. Nie dotyczy to przejścia przez przeszkody wodne oraz rurociągów na terenie stacji pomp;
- 11) odległość rurociągów od napowietrznych linii elektroenergetycznych o napięciu do 220 kV i telekomunikacyjnych, wzdłuż których układa się rurociąg, w terenie niezabudowanym, od obrysu fundamentu słupa lub rzutu poziomego skrajnego przewodu, powinna być równoważona z wysokością najwyższego słupa danej linii energetycznej. W terenie leśnym lub o zabudowie do 10 m, a dla linii niskiego napięcia i telekomunikacyjnych – do 5 m;
- 12) odległość rurociągów od podziemnych części napowietrznych linii elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych krzyżujących się z rurociągiem (ustój, podpora, ociążka, uziom) nie powinna być mniejsza niż 4 m;
- 13) w przypadku kolizji projektowanych obiektów z urządzeniami elektroenergetycznymi należy urządzenia te dostosować do projektowanego zagospodarowania przestrzennego zgodnie z obowiązującymi normami i przepisami. Przebudowa, która winna być zrealizowana kosztem inwestora inwestycji podstawowej dotyczy nie tylko zmian tras linii elektroenergetycznych, lecz również wykonania odpowiednich obostrzeń i uziemień. Warunki przebudowy należy uzyskać w Zakład Energetyczny Białystok S.A. w przypadku kolizji projektowanych obiektów z urządzeniami WN lub Rejonu Energetycznego Bielsk Podlaski, gdy przebudowa dotyczy urządzeń SN i NN;

- 14) przejścia pod rowami melioracyjnymi należy układać na takiej głębokości, aby górna tworząca rurociągu znajdowała się w odległości co najmniej 1 m od dna rowu;
- 15) dopuszcza się naziemne układanie rurociągu w przypadkach i na zasadach określonych w przepisie szczególnym wymienionym na wstępie;
- 16) rurociągu powinny mieć zainstalowaną armaturę odcinającą w odległościach ustalonych w przepisie szczególnym wymienionym na wstępie;
- 17) przy przejściach rurociągów pod wodami, gdy szerokość lustra wody jest większa niż 20 m należy zainstalować po obu stronach armaturę odcinającą rurociąg;
- 18) przejścia rurociągów pod torami kolejowymi oraz drogami kołowymi powinny być wykonane w miejscach gdzie są one położone, na nasypie lub na rzędnej równej rzędnej terenu, z zastosowaniem przepisu szczególnego wymienionego na wstępie;
- 19) projektowany rurociąg, jak też infrastrukturę towarzyszącą należy lokalizować w odległości 25 m od krawędzi jezdni dróg krajowych i wojewódzkich.

2. Dopuszcza się realizację utwardzenia istniejących i projektowanych dróg rolniczych, przechodzących przez system rurociągów naftowych, oraz przebudowę istniejących linii i budowę linii wodociagowych, kanalizacyjnych, elektrycznych, gazociagowych, telekomunikacyjnych, służących do obsługi bezpośredniej mieszkańców na zasadach określonych w ust. 1.

§ 21. Ustala się sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

Do czasu realizacji inwestycji obszar objęty planem pozostawia się w dotychczasowym sposobie użytkowania.

§ 22. Problem granic obszarów wymagających przekształceń lub rekultywacji na terenie planu nie występuje.

ROZDZIAŁ 3

Przepisy pozostałe

§ 23. 1. W zakresie przedsięwzięć obrony cywilnej i zasad ochrony przeciwpożarowej należy zachować warunki realizacji i eksploatacji rurociągów naftowych określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2000 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi dalekosiężne do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 98, poz. 1067).

2. Należy zorganizować monitoring na wypadek awarii i wycieku ropy naftowej i system powiadamiania służb policji i straży pożarnej.

§ 24. 1. Na podstawie decyzji Wojewody Podlaskiego Nr ŚR.V.77111-143/04 z dnia 18 marca 2004 r. przeznacza się na cele nierolnicze, określone w niniejszej uchwale:

- 1) grunty rolne wytworzone z gleb pochodzenia mineralnego klas IV-tych o łącznej powierzchni 7,7669 ha;

2) grunty rolne wytworzone z gleb pochodzenia organicznego o łącznej powierzchni 1,1195 ha.

2. Na podstawie decyzji Wojewody Podlaskiego Nr ŚR.V.77111-311/04 z dnia 8 kwietnia 2004 r. przeznaczają się na cele nieleśne, określone w niniejszej uchwale, lasy i grunty leśne nie stanowiące własności Skarbu Państwa, o łącznej powierzchni 0,7652 ha.

3. Na podstawie decyzji Ministra Środowiska Nr DL.lp-4091-34/rl/2004 z dnia 2 czerwca 2004 r. przeznaczają się na cele nieleśne, określone w niniejszej uchwale, lasy i grunty leśne stanowiące własność Skarbu Państwa, o łącznej powierzchni 0,7866 ha.

§ 25. Ustala się stawkę procentową służącą naliczaniu jednorazowej opłaty w związku ze wzrostem wartości nieruchomości będących przedmiotem zmiany planu w wysokości 0% (słownie: zero procent).

ROZDZIAŁ 4

Przepisy końcowe

§ 26. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Siemiatycze.

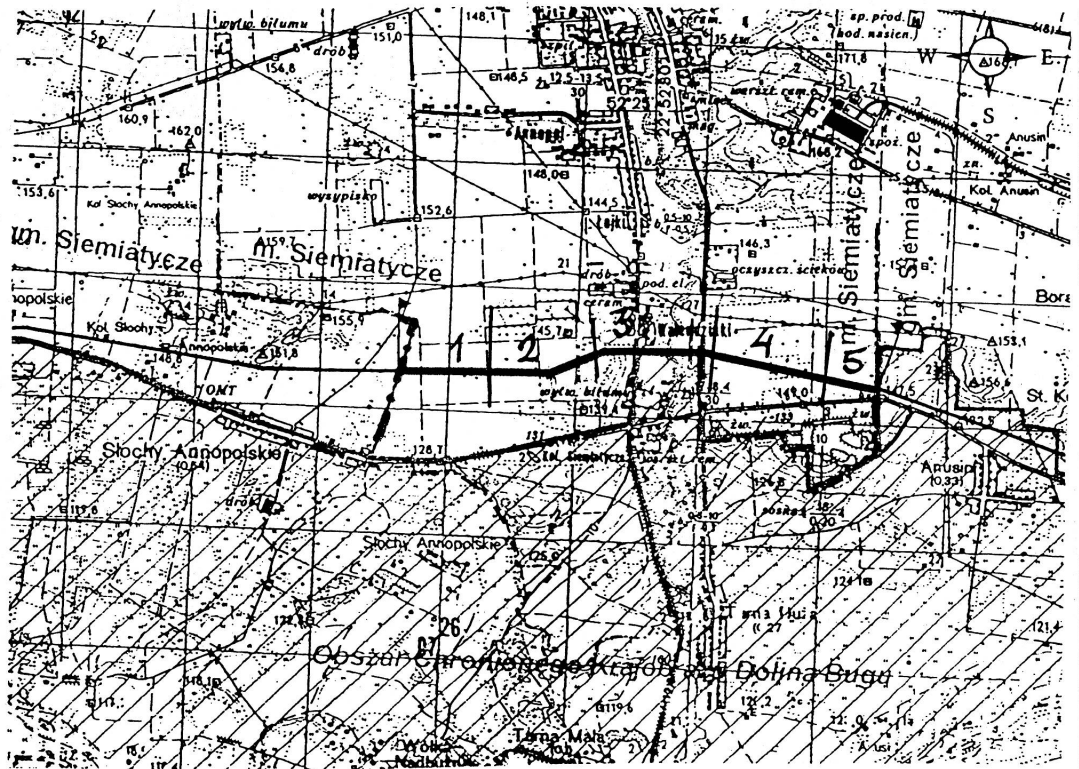
§ 27. Uchwała wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Przewodniczący Rady Miasta

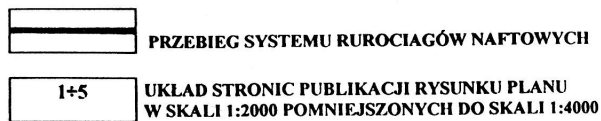
Zdzisław Warpechowski

ZALĄCZNIK NR 1
DO UCHWAŁY NR XVIII/122/04
RADY MIASTA SIEMIATYCZE
Z DNIA 3 CZERWCA 2004 r.

Wycinek mapy topograficznej
z lokalizacją projektowanego rurociągu

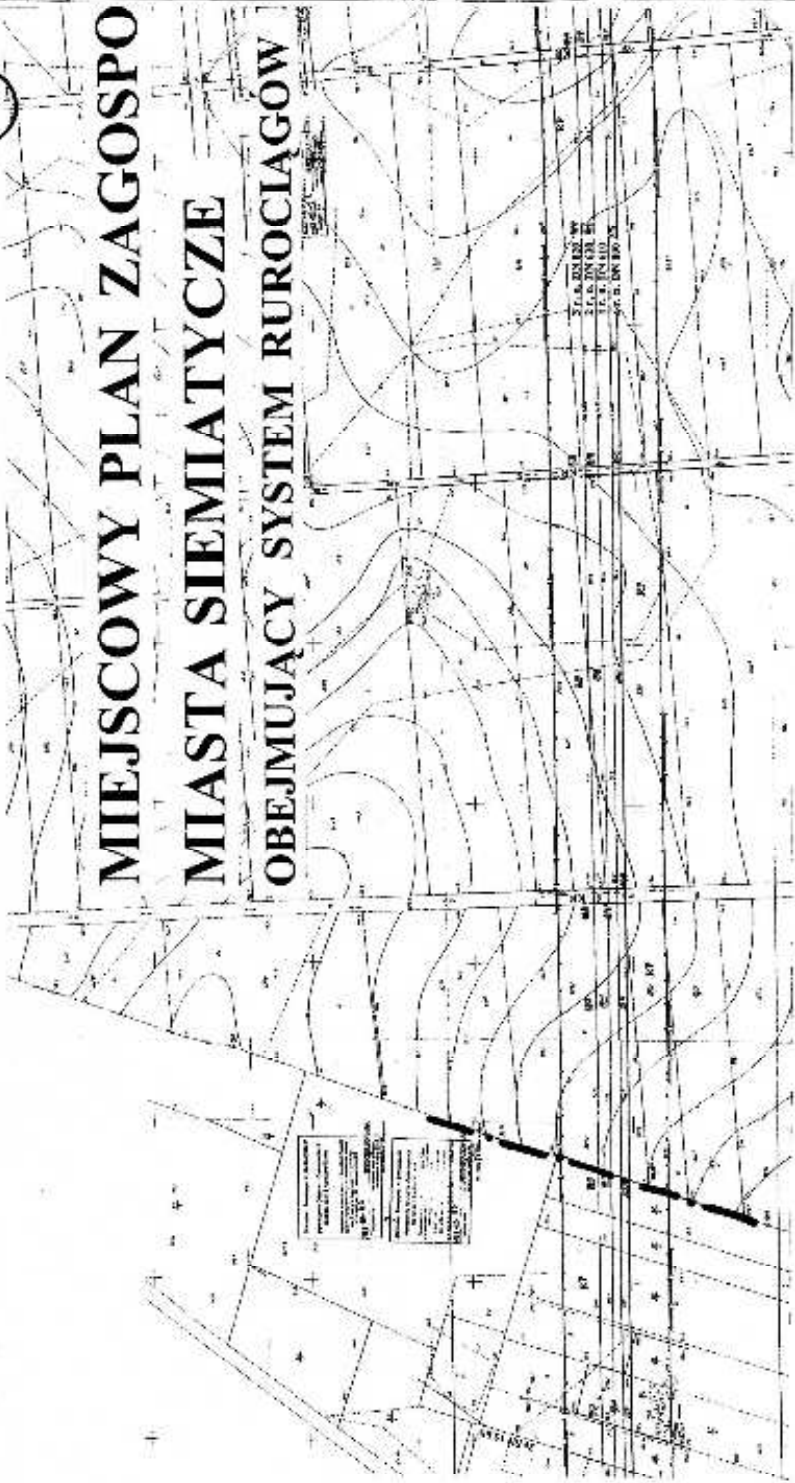

**SCHEMAT ROZMIESZCZENIA STRONIC PUBLIKACJI
RYSUNKU PLANU**

①

**MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPO
MIASTA SIEMIATYCZE
OBEJMUJĄCY SYSTEM RUROCIĄGÓW**

Legenda:
1. Linia planu miejscowego
2. Linia granic działek
3. Linia granic nieruchomości
4. Linia granic terenów zielonych
5. Linia granic terenów inwestycyjnych
6. Linia granic terenów rekreacyjnych
7. Linia granic terenów sportowych
8. Linia granic terenów oświatowych
9. Linia granic terenów kulturalnych
10. Linia granic terenów usługowych
11. Linia granic terenów mieszkaniowych
12. Linia granic terenów przemysłowych
13. Linia granic terenów produkcyjnych
14. Linia granic terenów magazynowych
15. Linia granic terenów drogowych
16. Linia granic terenów kolejowych
17. Linia granic terenów lotniczych
18. Linia granic terenów wodnych
19. Linia granic terenów leśnych
20. Linia granic terenów rolniczych

STADIUM: W
PLAN: W
MIASTO: SIEMIATYCZE
Lp. Nr. Działki
1. 100/1

2

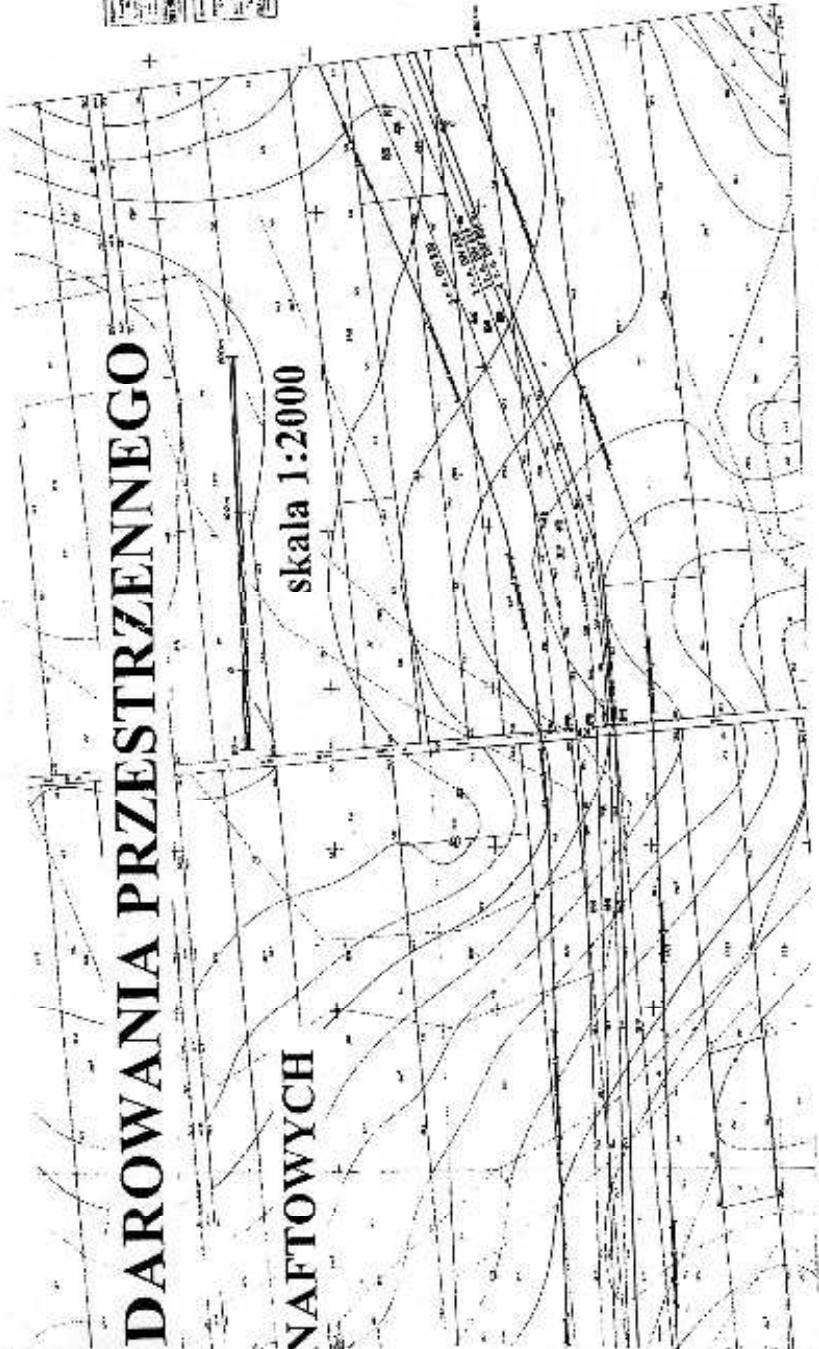
PROJEKTOWAŁ	DR. INŻ. J. K...
OPRACOWAŁ	DR. INŻ. J. K...
WYKONAŁ	DR. INŻ. J. K...
WERYFIKOWAŁ	DR. INŻ. J. K...
WZBUDZIŁ	DR. INŻ. J. K...
WYKONAWCA	...
INWESTOR	...
ADRES	...
DATA	...

WYKONANO W 1958 R.

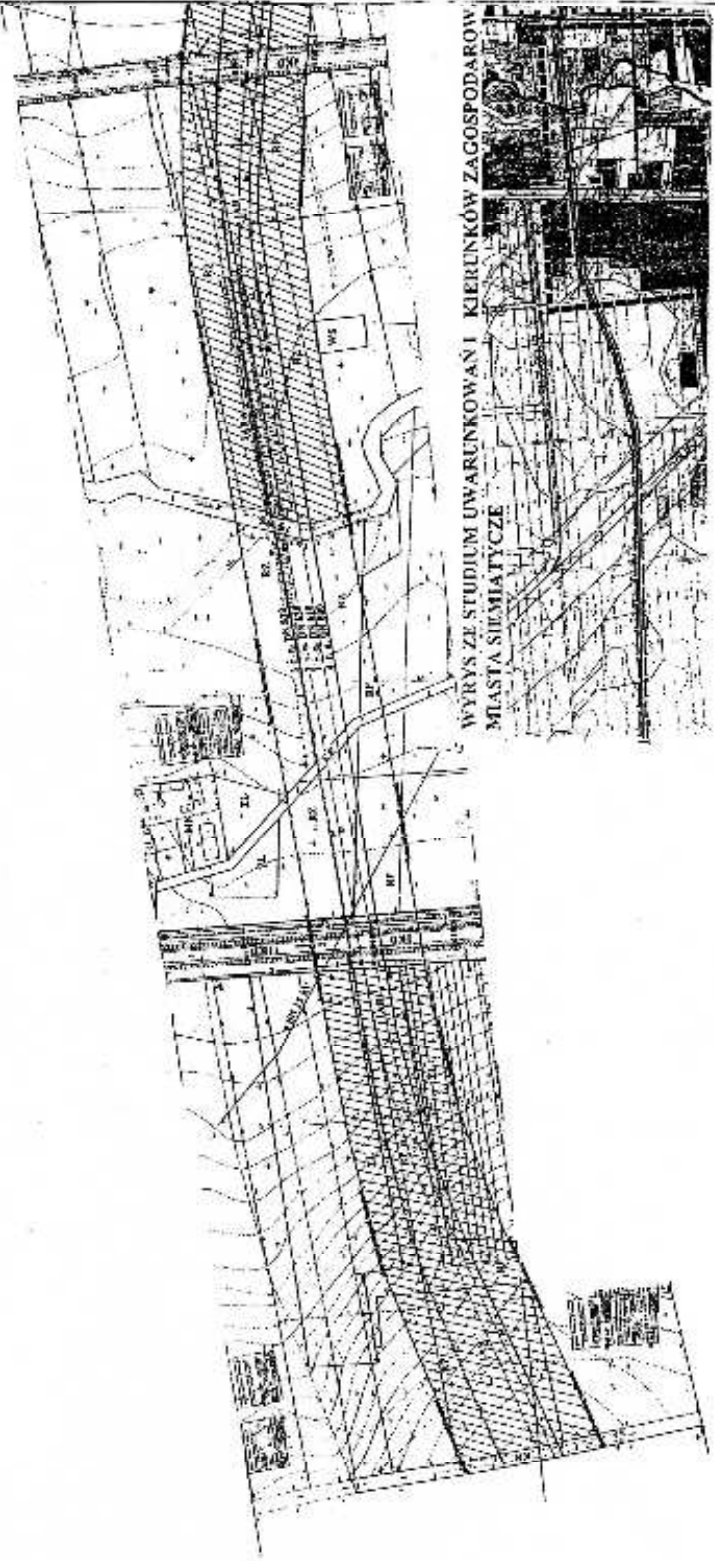
DAROWANIA PRZESTRZENNEGO

NAFTOWYCH

skala 1:2000

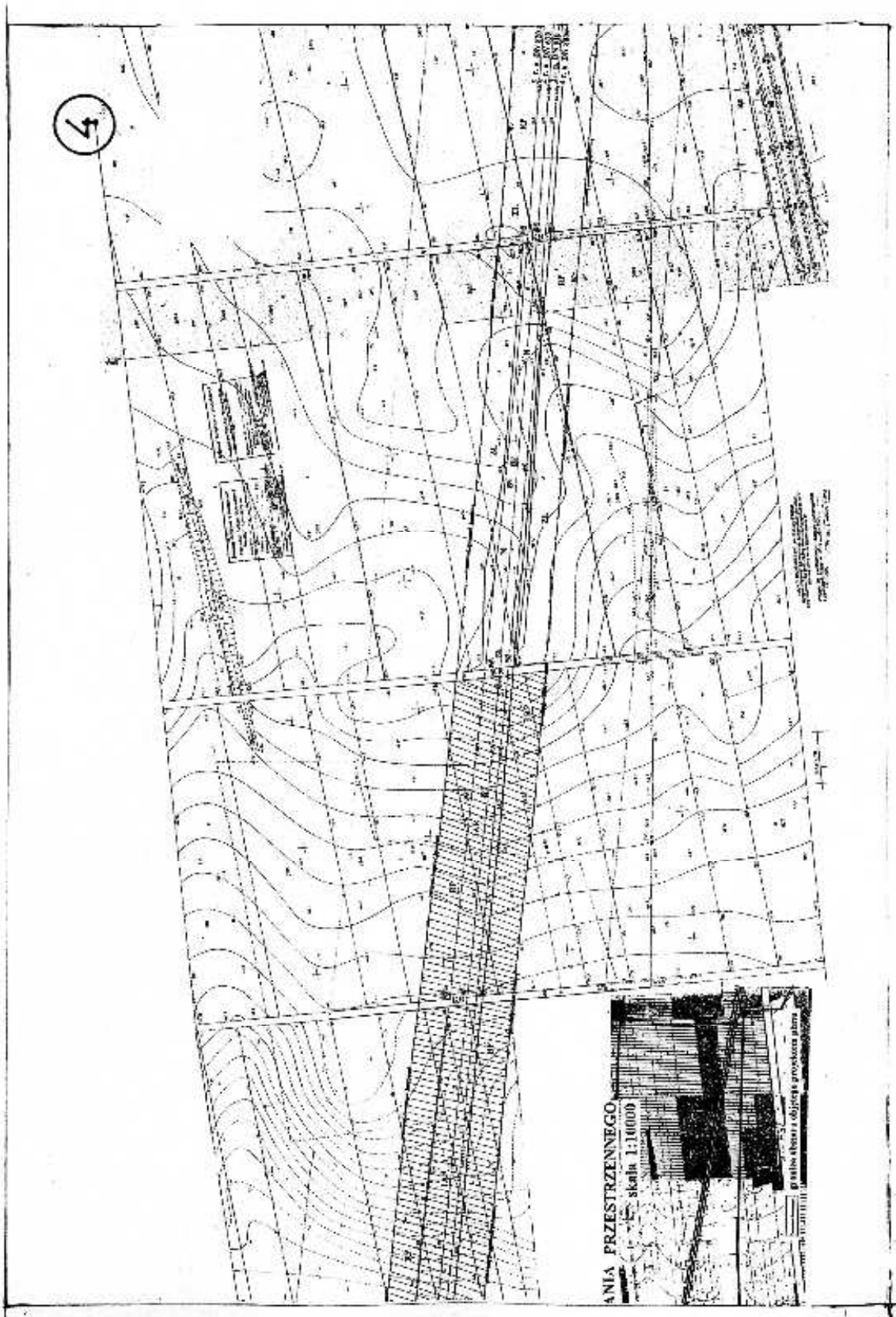

3

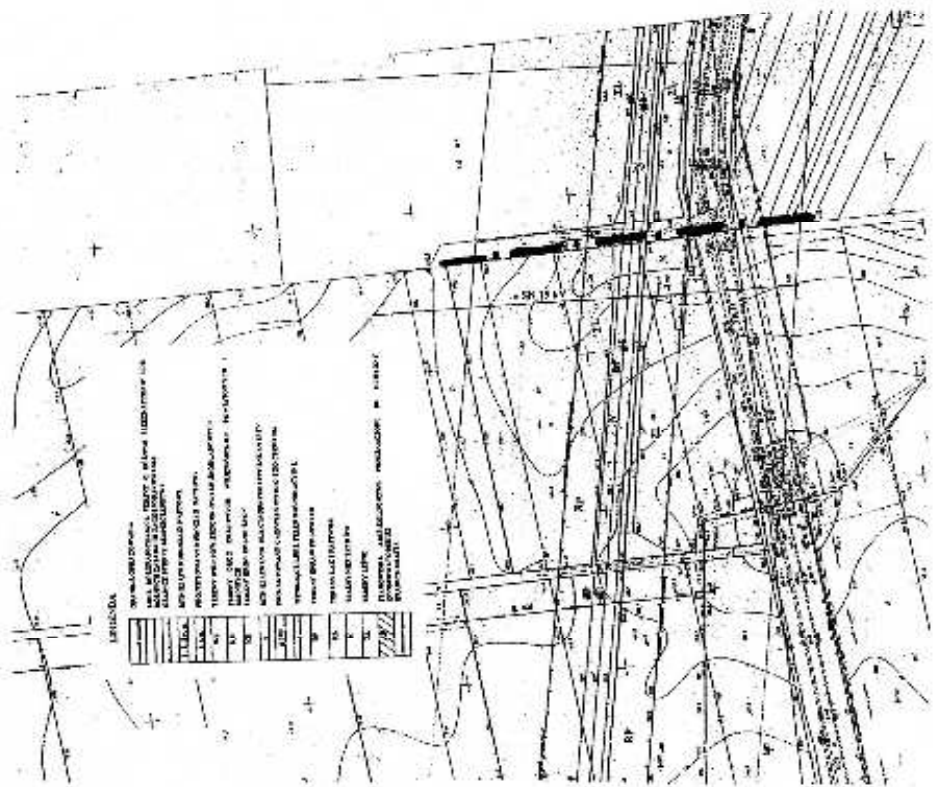

WYRYS ZE STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWA
MIASTA SIEMIAŹCZE

5

Załącznik Nr 2
do Uchwały Nr XVIII/122/04
Rady Miasta Siemiatycze
z dnia 3 czerwca 2004 r.

STWIERDZENIE ZGODNOŚCI

**miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Siemiatycze
obejmującego system rurociągów naftowych, składający się z istniejących nitek oraz
projektowanej III nitki rurociągu naftowego DN 800 z towarzyszącą infrastrukturą ze
Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta
Siemiatycze**

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U.Nr 80, poz. 717; z 2004 r. Nr 6, poz. 41) Rada Miasta stwierdza zgodność miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Siemiatycze obejmującego system rurociągów naftowych, składający się z istniejących nitek oraz projektowanej III nitki rurociągu naftowego DN 800 z towarzyszącą infrastrukturą ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Siemiatycze uchwalonego uchwałą Nr XV/89/99 Rady Miejskiej w Siemiatyczach z dnia 30 grudnia 1999 r.

Przewodniczący Rady Miasta
Zdzisław Warpechowski

Załącznik Nr 3
do Uchwały Nr XVIII/122/04
Rady Miasta Siemiatycze
z dnia 3 czerwca 2004 r.

SPOSÓB ROZPATRZENIA

niewwzględnionych przez Burmistrza Miasta Siemiatycze uwag wniesionych do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Siemiatycze obejmującego system rurociągów naftowych, składający się z istniejących nitek oraz projektowanej III nitki rurociągu naftowego DN 800 z towarzyszącą infrastrukturą w trakcie jego wyłożenia do publicznego wglądu w dniach od 26 stycznia do 16 lutego 2004 r. i 14 dni po jego wyłożeniu

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U.Nr 80, poz. 717; z 2004 r. Nr 6, poz. 41) Rada Miasta stwierdza, że w okresie wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu nie wniesiono żadnych uwag.

Przewodniczący Rady Miasta
Zdzisław Warpechowski

Załącznik Nr 4
do Uchwały Nr XVIII/122/04
Rady Miasta Siemiatycze
z dnia 3 czerwca 2004 r.

SPOSÓB REALIZACJI

zapisanych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego części miasta Siemiatycze obejmującym system rurociągów naftowych, składający się z istniejących nitek oraz projektowanej III nitki rurociągu naftowego DN 800 z towarzyszącą infrastrukturą inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasad ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U.Nr 80, poz. 717; z 2004 r. Nr 6, poz. 41) Rada Miasta nie stwierdza konieczności realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasad ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych, ponieważ w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego części miasta Siemiatycze obejmującym system rurociągów naftowych, składający się z istniejących nitek oraz projektowanej III nitki rurociągu naftowego DN 800 z towarzyszącą infrastrukturą nie zapisano takich potrzeb.

Przewodniczący Rady Miasta
Zdzisław Warpechowski